

— Τὸ ἔτι σωζόμενον ὥρολόγιον τῆς Ἀγορᾶς Ἀθηνῶν κατασκευάσθη δαπάνῃ τοῦ Λόρδου Ἐλγίνου, ὅστις πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὦν καὶ ἐπαναστρέφων εἰς Ἀγγλίαν τῷ 1800 διήλθεν ἐντεῦθεν, συλλήσας τὰ ἀνάγλυφα τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἄλλας ἀρχαιοτάτας, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὁποίων ἐδώρησε τῷ τότε τούρκῳ Βασίλει Ἀθηνῶν τὸ μνησθέν ὥρολόγιον, ὅπερ εἶνε καὶ τὸ πρῶτον ἀνεγερθὲν ἐν Ἀθήναις. Ἐν τῇ θέσει ἐν ἣ τούτο κείται καὶ παρὰ τὸ ὥρολόγιον τοῦ Κυρρήστου ἐνθα σώζεται ἔτι καὶ τζαμίον συνήρχοντο οἱ χωρικοὶ ἐκ τῶν περὶ τῆς Ἀττικῆς χωρίων ἐκάστην δευτέραν τῆς ἐβδομάδος καὶ ἐπώλουσαν τὰ προϊόντα τῶν ἀγρῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως.

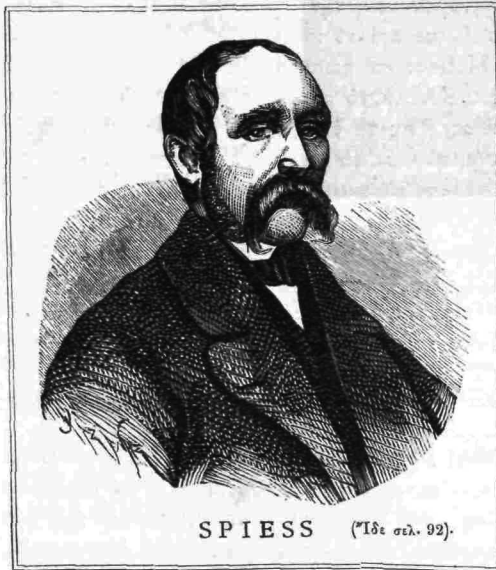
Τὰ μνημεῖα ταῦτα διεσώθησαν ὅλα καὶ θά ἴστανται ἐκεῖ ἐπὶ μακρὰ ἔτη. Ἀλλ' ὅσάκις τὸ ὥρολόγιον ἐκεῖνο σημαίνει ἐκάστην παρερχομένην ὥραν εἴτε ὑπὸ τὸν θόρυβον τῆς ἡμέρας εἴτε ὑπὸ τὴν σιγὴν τῆς νυκτός, ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνθα ἴστανται θὰ ἐκσπενδονίζῃ εἰς τ' ἀχανῆ τῆς θαλάσσης κύματα βραγχώδη καὶ παρατεταμένην ἀπήχησιν τῆς κατάρας ὀλοκλήρου τῆς πόλεως, ἣν θὰ διαβιβάξωσι ταῦτα εἰς τὴν παραλίαν τῆς Σκωτικῆς πόλεως ἐν ἣ ἀναπαύεται ὁ εὐγενὴς Λόρδος !!

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΘΙΑΣΟΣ ΔΗΜ. ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ

Ο ΥΙΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΑΛΙΑΣ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὡς οἱ μαργαρίται εἶνε σπάνιοι οὕτω καὶ τὰ ὥραϊα δραματικὰ ἔργα δυσκόλως ἐν τῇ πληθώρα τῶν μυθιστορικῶν χαρακτήρα ἐχόντων δραμάτων ἐκλέγονται:

Δὲν πταίουσιν ὅμως εἰς τοῦτο οἱ διευθυνταὶ τῶν ἑλληνικῶν θεάτρων, οὔτε ἴσως καὶ οἱ θεαταὶ ἢ μεταφρασταὶ τινες διαφθειραντες διὰ τῆς διδαχῆς ἔργων εἰλημμένων ἐκ τῆς σωρείας τῶν Παρισίων μυθιστορημάτων μὴ ἐχόντων οὔτε ἠθικὴν διδασκαλίαν, οὔτε πλοκὴν, οὔτε δράσιν, οὔτε λύσιν, τὴν καλαισθησίαν αὐτῶν, οἵτινες ἦδη τέρπονται μᾶλλον ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Ῥοκαμβόλ ἢ ἐπὶ τῇ τῶν δραμάτων τοῦ Φεγιά, τοῦ Λεγκουδέ καὶ τῶν ἄλλων ἀκαδημαϊκῶν.

SPIESS (Ἰδε σελ. 92).

Ὁ Υἱὸς τῆς Κοραλίας, χάρις εἰς τὸν μεταφραστὴν κ. Κ. Ξανθέπουλον, εἶνε ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων ἀληθῶς οἰκογενειακῶν ἔργων, ἅτινα ἢ Ἑλληνικῆ Σκηνῆ κέκτηται. Εὐγενῆ καὶ ἀσπιλα αἰσθήματα, αὐταπάρησις γενναίων φρων, ἔρωσ ἀγιζόμενος διὰ τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, δρά-

σις καὶ λύσις ἀμειπτος, ἀνευ ἐγχειριδίων καὶ αἵματος, ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις τὰ προτερήματα τοῦ τρυφεροῦ τούτου ἔργου οὗ τὴν ἐπανάληψιν θερμῶς συνιστῶμεν, διότι καὶ ἡ ἐκτέλεσις ὑπῆρξεν ἐπιτυχής.

Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ. Σφιγγόμεν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Ἀλεξιάδου, ἀπονέμοντες αὐτῷ τὰ συγχαρητήριά μας, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ τῆς παραστάσεως ταύτης.

Τὸ δράμα τοῦτο τοῦ Λεγκουδέ, πλοῦσιον εἰς σκηνὰς πλήρεις

μεγαλείου καὶ ὕψους καὶ περιπαθείας, τεχνῆν καὶ δραματικώτατον τὴν πλοκὴν καὶ τὴν δράσιν, κοσμούμενον διὰ πολλῶν μαργαριτῶν ὑπὸ ἰδεολογικὴν ἔποψιν, εἶνε ἀναντιλέκτως ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς νεωτέρας δραματικῆς τέχνης.

Ἡ διεξαγωγή τῆς παραστάσεως, εἰ καὶ τὸ δράμα ἦν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τῶν ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ἐγένετο μετ' ἀρκούσης ἐπιτυχίας. Ἡ ἀνθηρὰ Φιλομήλα, ὡς Βεατρίκη, καὶ ὁ κ. Πεταλάς, ὡς υἱὸς τῆς Δουκίσσης, πολλαχοῦ ἐπευφημήθησαν δικαίως ἢ κ. Πιπίνα Βονασέρα, ὡς Δουκίσσα, εἶχε τι τὸ ἡγεμονικὸν κ' ἐπιβάλλον ὡς πάντοτε, ὁ κ. Τσίνοτος ὡς αὐλάρχης ἐπλεεν εἰς τὰ νερά του, ὁ δὲ κ. Ἀλεξιάδης λίαν προσφωῶς ὑπεδύθη τὸ πρόσωπον τοῦ ἡμιηλιθίου θεατρῶνος.

Ἡ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΔΙΚΗ. Εἰ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ὑπολείπεται κατὰ τὴν δραματικὴν τέχνην τῶν δύο ἀνωτέρω κατὰ πολὺ, οὐχ ἤττον ὅμως ἐνώπιον πλήθους θεατῶν ἐπανελήφθη, καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, διότι οἱ ἠθοποιοὶ ὑποκρίνονται ἐντέχνως ἰδίᾳ δὲ ὁ κ. Ἀλεξιάδης:

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ ὑπόθεσις τούτου ἐν ὀλίγοις. Ὁ Κόμης Μοριὰν ἐξόριστος ὦν ἐφευγε τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους μετὰ τῶν κοσμημάτων καὶ διαφόρων αὐτοῦ ἐπισήμων καὶ ἰδιαιτέρων ἐγγράφων, ὅτε κατὰ κακὴν τύχην προσεβλήθη κατὰ τὴν ὁδοπορίαν ὑπὸ τινος κακούργου καὶ ἐπληρώθη. Εἰς ὃ μέρος συνέβαινε ἢ ἀποτρόπαιος αὐτῇ πράξις, συνέπεσε νὰ διέρχηται ὁ

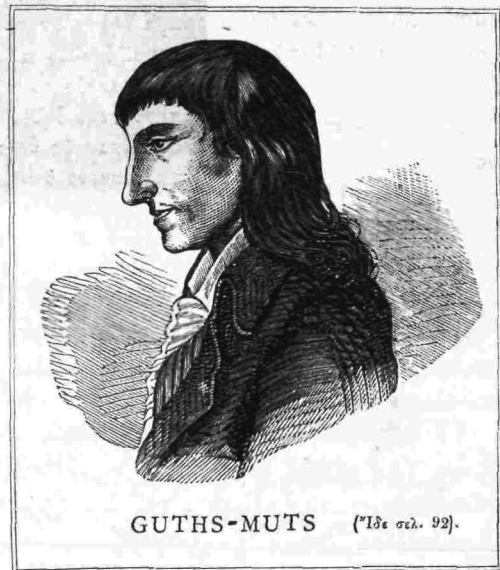
λοχίας Ῥενώ, ὅστις ἀκούσας τὰς φωνὰς τοῦ πληγωθέντος ἔτρεξε πρὸς βοήθειάν του· ἀλλ' ἡ παρουσία αὐτοῦ οὐδὲν ἕτερον κατάρθωσεν ἢ ν' ἀπομακρύνῃ τὸν αἰμοδόρον κακούργον, καὶ τότε ὁ ἐκπνέων κόμης πιστεύσας, καὶ δικαίως, ὅτι εἶχε παρ' αὐτῷ τίμιον ἄνθρωπον, τῷ ἐνεπίστεύθη τὸ κιβώτιον τῶν θησαυρῶν καὶ ἐγγράφων του, ὅπως ἐν καιρῷ παρακαταθήσῃ αὐτὸ εἰς τὴν κόρην του, εἰς τι Παρθεναγωγεῖον εὐρισκομένην. Ὁ λοχίας δι' ὄρκου ὑπεσχέθη τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ δυστυχοῦς ψυχορρα-

γούτος καὶ μετέβη πάραυτα παρὰ τῆ οἰκογενείᾳ του, κρυφίως καταλιπὼν τὸ στρατόπεδον, καὶ οὕτω ἐξεπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσίν του, εἰπὼν τῇ συζύγῳ του τὰ πάντα καὶ παραγγείλας αὐτῇ νὰ ἐπιτηρῇ τὸν θησαυρὸν μέχρις οὗ δυνηθῶσι νὰ καταθέσῃσι τοῦτον τῇ θυγατρὶ τοῦ δολοφονη-

θέντος κόμητος. Μετὰ ταῦτα ἀπεχαιρέτησε τὴν σύζυγόν του καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον, ἀλλὰ μόλις εἶχε προχωρήσει βήματά τινα τῆς οἰκίας του, καὶ ἰδοὺ εἰσέρχεται κρύφα ὁ παρακολουθήσας αὐτὸν δολοφόνος καὶ δι' ἀπειλῶν ζητεῖ παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, τῆς συζύγου τοῦ λοχίου, τὸ κιβώτιον τῶν θησαυρῶν τοῦ κόμητος, ὃν δολίως ἐφόνευσεν· αὐτῇ ἀνθίσταται, κραυγάζει, αἱ δὲ κραυγαὶ τῆς ἐξυπνοῦσι τὸ πενταετὲς θυγάτριόν της, ὅπερ καὶ καθησυχάζει αὐτῇ, ἀναγκασθεῖσα ὑπὸ τοῦ κακούρ-

JAHN (Ἰδε σελ. 92).

GUTHS-MUTS (Ἰδε σελ. 92).